

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

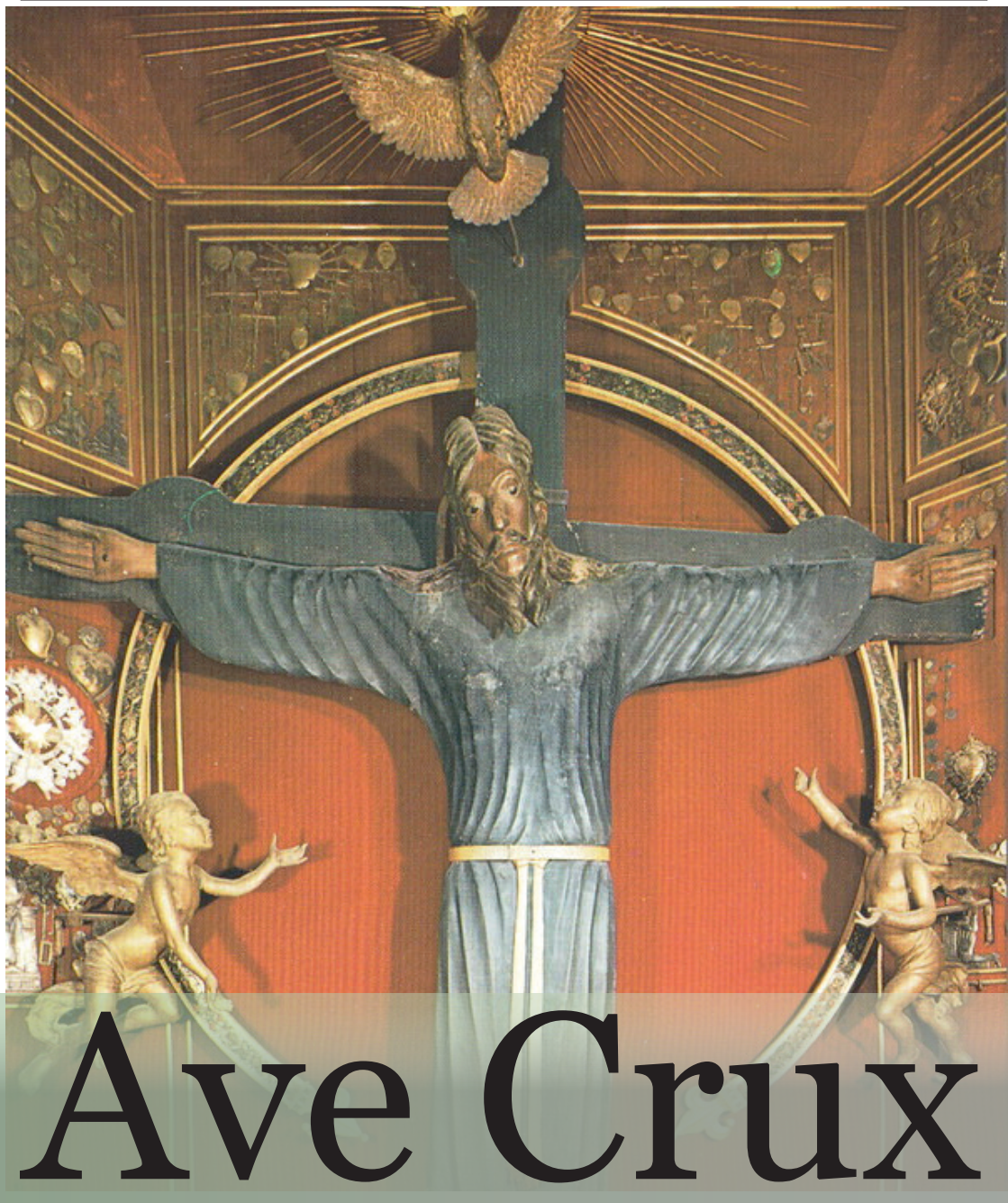
nr 1443

*

14 września 2025

*

Rok XXXV

Ave Crux

Uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego

Lb 21, 4b-9; Flp 2, 6-11; Ps 78 (77), 1b-2. 34-35. 36-37. 38 (R.: por. 7b); ; J 3, 13-17;

- 8.00 Czernica +Sebastian SKRĘTKOWICZ /10 r. śm./ oraz w int. Szymona /w 3 rocz. ur./, i o Boże bł. dla Ewy w 36 rocz. ur.
- 10.00 Wojnowice W int. Janiny BLACHARSKIEJ w 80 rocz. urodzin /
dziękczynno-błagalna/
- 12.00 Czernica O zdrowie, opiekę NMP Nieustającej Pomocy dla wszystkich sióstr
z Różą Podwyższenia Krzyża Świętego

J 3, 13-17 * Wywyższenie Syna Człowieczego

Jezus powiedział do Nikodema:

«Nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który z nieba zstąpił – Syna Człowieczego.

Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak trzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Ewangelia święta podwyższenia Krzyża Świętego to fragment rozmowy, jaką prowadzi Pan Jezus z Nikodemem, jedną z najznamienitszych osób Jerozolimy, który przychodzi do Niego w nocy. Chociaż chodzi o „nauczyciela Izraela” (J 3, 10), Nikodem zbliża się z szacunkiem do Pana, przyciągnięty jego dostojną osobowością i nauczaniem, pełnym mocy i mądrości. Słowa Jezusa są głębokie i wymagają z naszej strony uważnej i pokornej postawy słuchania, takiej jak postawa Nikodema.

Fragment czyni wiele odniesień do wstępowania i zstępowania, związanych z głęboką treścią teologiczną. „To co w górze” to przestrzeń tego co boskie, nieba, gdzie znajduje się Ojciec, skąd przyszedł Syn, który zstępuje do świata, ograniczonej przestrzeni ludzi, aby być jednym z nas; i stąd, ze świata powraca w chwale, by być przy Ojcu, wraz z naszym chwalebnym i przyjętym człowieczeństwem, jak powie sam zmartwychwstały Jezus na końcu Ewangelii: „Wstępuję do Ojca mego i do Ojca waszego oraz do Boga

mego i do Boga waszego” (J 20,17). Dzięki dziełu dokonanemu przez Jezusa ludzie będą mogli cieszyć się życiem wiecznym i zbawieniem.

Cała ta tajemnica jest możliwa, ponieważ Pan Jezus pozwolił, aby wyniesiono go na krzyż, aby paradoksalnie przekształcić w wywyższenie straszliwy i upokarzający gest wyniesienia ukrzyżowanych, aby cały lud mógł ich zobaczyć. Szczyt własnej porażki w oczach świata, staje się znakiem jego triumfu w oczach Ojca i dlatego w źródło zbawienia dla ludzi. Właśnie w tym widać jak Bóg umiłował świat (w. 16).

Aby to wytłumaczyć Nikodemowi w zwięzłych zdaniach, Pan Jezus odnosi się do słynnego fragmentu o miedzianym wężu, zawartym w księdze Liczb 21,8-9. W tym fragmencie, Bóg nakazuje Mojżeszowi odlać miedzianego węża i umieścić go na palu, aby lud na pustyni mógł na niego patrzeć. I tak samo jak izraelici ukąszeni przez węże paradoksalnie uzyskiwali zbawienie i uleczenie patrząc na wyniesionego węża, tak samo ludzie zanurzeni w grzechu mogą osiągnąć zbawienie patrząc na tego, który został wywyższony na krzyżu, jakby był potępiony i grzeszny.

Zastanawiając się nad świętem podwyższenia Krzyża, które dziś obchodzimy, Papież Franciszek tłumaczył w ten sposób fragment rozmowy Pana Jezusa z Nikodemem: „Ktoś, kto nie jest chrześcijaninem, mógłby zapytać: dlaczego «wywyższać» krzyż? Możemy odpowiedzieć, że nie wywyższamy jakiegoś krzyża czy wszystkich krzyży: wywyższamy krzyż Jezusa, ponieważ na nim najpełniej objawiła się miłość Boga wobec ludzkości. O tym właśnie przypomina nam Ewangelia św. Jana w dzisiejszej liturgii: «Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał» (3, 16). Ojciec «dał» Syna, aby nas zbawić, a to oznaczało śmierć Jezusa, śmierć na krzyżu»[1].

W tym momencie Papież Franciszek pytał się: „Dlaczego konieczny był krzyż?” i odpowiadał: „Ze względu na powagę zła, które trzymało nas w niewoli. Krzyż Jezusa wyraża obie te rzeczy: całą negatywną moc zła i całą łagodną wszechmoc Bożego miłosierdzia. Krzyż zdaje się potwierdzać klęskę Jezusa, ale w rzeczywistości oznacza Jego zwycięstwo. Na Kalwarii ci, którzy z Niego szydzili, mówili: «Jeśli jesteś Synem Bożym, zejźdź z krzyża» (por. Mt 27, 40). Ale prawda była odwrotna: Jezus właśnie dlatego, że był Synem Bożym, był tam, na krzyżu, wierny aż do końca planowi miłości Ojca. I właśnie z tego powodu Bóg «wywyższył» Jezusa (Flp 2, 9), przyznając Mu królestwo powszechne»[2].

Jubileusz 2025. Jezus Chrystus naszą nadzieją. III. Pascha Jezusa. 6. Śmierć. „Jezus zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha” (Mk 15,37)

(Mk 15, 33-39) A gdy nadeszła godzina szósta, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eloi, Eloi, lema sabachthani», to znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Niektórzy ze stojących obok, słysząc to, mówili: «Patrz, woła Eliasza». Ktoś pobiegł i nasyciwszy gąbkę octem, umieścił na trzcinie i dawał Mu pić, mówiąc: «Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasza, żeby Go zdjąć [z krzyża]». Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha. A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje, z góry na dół. Setnik zaś, który stał naprzeciw Niego, widząc, że w ten sposób wyzionął ducha, rzekł: «Istotnie, ten człowiek był Synem Bożym».

Drodzy Bracia i Siostry!

Dzień dobry i dziękuję wam za obecność. To piękne świadectwo!

Dzisiaj rozważamy kulminacyjny moment życia Jezusa na tym świecie: Jego śmierć na krzyżu. Ewangelie przekazują nam bardzo cenny szczegół, który warto rozważyć ze zrozumieniem wiary. Na krzyżu Jezus nie umiera w milczeniu. Nie gaśnie powoli, jak gasnące światło, lecz opuszcza życie z okrzykiem: „Jezus zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha” (Mk 15, 37). Ten okrzyk zawiera w sobie wszystko: cierpienie, opuszczenie, wiarę, dar z siebie. Nie jest to jedynie głos umierającego ciała, lecz ostatni znak życia, które oddaje siebie w darze.

Krzyk Jezusa poprzedzony jest pytaniem, jednym z najbardziej bolesnych, jakie można wypowiedzieć: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?”. Jest to pierwszy wers Psalmu 22, ale na ustach Jezusa nabiera on wyjątkowego znaczenia. Syn, który zawsze żył w najściślejszej komunii z Ojcem, doświadcza teraz milczenia, nieobecności, otchłani. Nie chodzi o kryzys wiary, lecz ostatni etap miłości, która oddaje siebie aż do końca. Krzyk Jezusa nie jest rozpaczą, lecz szczerością, prawdą doprowadzoną do granic możliwości, ufnością, która trwa nawet wtedy, gdy wszystko milczy.

W tym momencie niebo pociemniało, a zasłona świątyni rozdarła się na dwoje (por. Mk 15, 33.38). To tak, jakby samo stworzenie uczestniczyło w tym bólu, a jednocześnie objawiało coś nowego: Bóg nie mieszka już za zasłoną, Jego oblicze jest teraz w pełni widoczne w Ukrzyżowanym. To właśnie tam, w tym umęczonym człowieku, objawia się największa miłość. Właśnie w Nim możemy rozpoznać Boga, który nie pozostaje daleko, ale przenika aż do końca nasz ból.

Rozumie to setnik, poganin. Nie dlatego, że wysłuchał mowy, lecz dlatego, że widział jak Jezusa umierał w ten sposób: „Istotnie, ten człowiek był Synem Bożym!” (Mk 15, 39). Jest to pierwsze wyznanie wiary po śmierci Jezusa. To owoc krzyku, który nie rozwiął się na wietrze, ale dotknął serca. Czasami to, czego nie potrafimy wyrazić słowami, wyrażamy za pomocą głosu. Kiedy serce jest pełne – krzyczy. I nie zawsze jest to oznaka słabości, może to być głęboki akt człowieczeństwa.

Przywykliśmy myśleć o krzyku jako o czymś niekontrolowanym, czymś, co trzeba

tłumić. Ewangelia nadaje naszemu krzykowi ogromną wartość, przypominając nam, że może on być wołaniem, protestem, pragnieniem, poleceniem. Może być nawet skrajną formą modlitwy, kiedy brakuje już słów. W tym krzyku Jezus zawarł wszystko, co Mu pozostało: całą swoją miłość, całą swoją nadzieję.

Tak, ponieważ w krzyku jest też nadzieja, która się nie poddaje. Krzyczymy, gdy wierzymy, że ktoś może nas jeszcze usłyszeć. Krzyczymy nie z rozpacz, ale z pragnienia. Jezus nie krzyczał przeciwko Ojcu, ale do Niego. Był przekonany, że nawet w milczeniu obecny był Ojciec. W ten sposób pokazał nam, że nasza nadzieja może krzyczeć, nawet wtedy, gdy wszystko wydaje się stracone.

Krzyk staje się więc gestem duchowym. Nie jest to tylko pierwszy akt naszych narodzin – kiedy

przychodzimy na świat płacząc – jest to również sposób na trwanie przy życiu. Krzyczy się, kiedy się cierpi, ale także gdy się kocha, woła, błaga. Krzyczeć to powiedzieć, że jesteśmy, że nie chcemy zgasnąć w milczeniu, że wciąż mamy coś do zaoferowania.

W wędrówce przez życie są chwile, w których tłumienie wszystkiego w sobie może nas powoli wypalać. Jezus uczy nas, by nie bać się krzyku, o ile jest szczery, pokorny i skierowany do Ojca. Krzyk nigdy nie jest bezużyteczny, jeśli rodzi się z miłości. I nigdy nie jest ignorowany, jeśli jest kierowany do Boga. Jest to sposób, aby nie ulegać cynizmowi, aby stale wierzyć, że inny świat jest możliwy.

Drodzy bracia i siostry, również tego uczmy się od Pana Jezusa: nauczmy się krzyku nadziei, gdy nadejdzie godzina ostatecznej próby. Nie po to, aby ranić, ale żeby się powierzyć. Nie po to, aby krzyczeć przeciw komuś, ale aby otworzyć serce. Jeśli nasz krzyk będzie prawdziwy, może stać się progiem nowego światła, nowych narodzin. Tak jak w przypadku Jezusa: kiedy wszystko wydawało się skończone, w rzeczywistości zaczynało się zbawienie. Cierpiący głos naszego człowieczeństwa, zjednoczony z głosem Chrystusa, może stać się źródłem nadziei dla nas i dla tych, którzy są obok nas, jeśli wyraża się go z ufnością i wolnością dzieci Bożych.

1. Kancelaria parafialna będzie czynna w tym tygodniu we wtorek 16 września od 16.00 do 17.00.
2. Spotkanie dla przygotowujących się do I Komunii św. w niedzielę 21 września: Msza św. o godz. 12.00 i nauka dla rodziców i dzieci.
3. Parafia rozpoczyna przygotowanie do bierzmowania uczniów klas 8. Zapisy do 21 września br. Formularze zapisów w zakrystiach w kościołach. Pierwsze spotkanie 24 września o godz. 19.00.
4. W niedzielę 21 września br. podczas Mszy o godz. 12.00 odbędzie się błogosławieństwo dzieci rozpoczynających nowy rok szkolny i katechetyczny oraz poświęcenie "tornistrów".
5. Składam serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy zaangażowali się w przygotowanie uroczystości odpustowych.
6. W poniedziałek 15 września o godz. 19.00 biblijna Katecheza z The Chosen w świetlicy wiejskiej w Czernicy. W planie projekcja jednego odcinka produkcji biblijnej, a następnie katecheza i dyskusja, których tematem będzie kwestia imion w Biblii i chrześcijaństwie.
7. W tym tygodniu, w środę, piątek i sobotę, przypadają Kwartalne dni modlitw za dzieci, młodzież i wychowawców.
8. Dziękuję za wszelkie ofiary składane na potrzeby naszej parafii, zarówno na tace, jak i poprzez przelewy bankowe. Wszystkim parafianom i gościom życzę błogosławionej niedzieli i dobrego tygodnia.

Zachęcamy do korzystania z biblioteki, która znajduje się na półpiętrze w kościele w Czernicy, po drodze na chór, pożyczać książki można samodzielnie, zawsze w czasie kiedy otwarty jest kościół, w niedzielę i w tygodniu, przed i po nabożeństwach, warto poszukać czegoś co pogłębi i wzmocni naszą wiarę, odpowie na nasze wątpliwości, zachęci świadectwem innych wierzących. Mamy książki także dla dzieci i młodzieży. Wystarczy wziąć książkę jeśli się spodoba przeczytać i oddać albo wymienić na inną, nie trzeba się zapisywać.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na wrzesień 2025

O odnowienie naszych relacji ze stworzeniem — Módlmy się, abyśmy inspirowani przykładem św. Franciszka, zrozumieli wzajemną zależność wszystkich stworzeń, kochanych przez Boga, godnych miłości i szacunku.

Kalendarz liturgiczny

15 — 21 września

37 tydzień roku 2025

-
- 15 IX** **Wspomnienie NMP Bolesnej**
PON. Hbr 5, 7-9; Ps 31 (30), 2-3b. 3c-4. 5-6. 15-16. 20 (R.: por. 17b); ; J 19, 25-27; Łk 2, 33-35;
17.30 Wojnowice +Marzena MISZTAL /od uczestników pogrzebu/
-
- 16 IX** **św. męczenników Korneliusza, papieża, i Cypriana, biskupa**
WT. 1 Tm 3, 1-13; Ps 101 (100), 1b-2b. 2c-3b. 5-6 (R.: por. 2c); Por. Łk 7, 16; Łk 7, 11-17;
16.00-17.00 - Kancelaria parafialna
17.30 Czernica +Ryszard BAJGOT /od uczestników pogrzebu/
-
- 17 IX** 1 Tm 3, 14-16; Ps 111 (110), 1b-2. 3-4. 5-6 (R.: por. 2a); Por. J 6, 63c. 68c; Łk 7, 31-35;
ŚR. 17.30 Wojnowice W intencji Teresy /urodzinowa/
-
- 18 IX** **Święto św. Stanisława Kostki, zakonnika**
CZW. Mdr 4, 7-15; 1 J 2, 12-17; Ps 148, 1b-2. 11-12. 13-14c (R.: por. 13a); Mt 5, 8; Łk 2, 41-52;
7.00 Czernica +Jan GNOJSKI /od wnuków Barbary i Piotra z rodzinami/
-
- 19 IX** 1 Tm 6, 2c-12; Ps 49 (48), 6-7. 8-10. 17-18. 19-20 (R.: por. Mt 5, 3); Por. Mt 11, 25; Łk 8, 1-3;
PT. 17.30 Czernica +Edward, +Daniela, +Jan CHMIEL
-
- 20 IX** **Wspomnienie św. męczenników Andrzeja Kim Taegon, prezbitera**
SOB. **i Pawła Chong Hasang i Towarzyszy**
1 Tm 6, 13-16; Ps 100 (99), 2-3. 4-5 (R.: por. 2b); Por. Łk 8, 15; Łk 8, 4-15;
17.00 Czernica +Janina, +Zbigniew KUŹNIAR, +Krzysztof
STANISŁAWEK / 1 r. śm./
-
- 21 IX** **Dwudziesta Piąta Niedziela zwykła**
NIEDZ. Am 8, 4-7; Ps 113 (112), 1b-2. 4-6. 7-8 (R.: por. 1b i 7b); 1 Tm 2, 1-8; Por. 2 Kor 8, 9; Łk 16, 1-13;
8.00 Czernica 1) +Wacława(k), +Zbigniew WILGAN 2) W int. o. Jacka
PINKOSZA
10.00 Wojnowice W int. parafian
12.00 Czernica +Elżbieta, +Józef(m), +Henryk(m) ŁAWNICZAK, ++ babcie
i dziadkowie, z rodz. ŁAWNICZAKÓW i ROBOTECKICH

Katecheza

Z

"The Chosen"

Poniedziałek
Godz. 19:00 - 21:00
świątlica w Czernicy

2025

15 września
13 października
17 listopada
15 grudnia

2026

16 lutego
16 marca
13 kwietnia
11 maja
8 czerwca

